

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1132/2015
24.12.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Наташом Бањац, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Д.Р., због кривичног дела фалсификовање исправе из члана 355. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Р., адвоката Ј.С. из П., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Великој Плани ЗК.бр.548/12 од 04.06.2015. године и Вишег суда у Смедереву Кж1 бр. 96/15 од 12.10.2015. године, у седници већа одржаној дана 24.12.2015. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Р., адвоката Ј.С., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Великој Плани ЗК.бр.548/12 од 04.06.2015. године и Вишег суда у Смедереву Кж1 бр. 96/15 од 12.10.2015. године, у односу на повреду кривичног закона из члана 438. став 1. тачка 9) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Великој Плани ЗК.бр.548/12 од 04.06.2015. године, окривљени Д.Р. оглашен је кривим за кривично дело фалсификовање исправе из члана 355. став 1. Кривичног законика (КЗ) и изречена му је условна осуда којом му је утврђена казна затвора у трајању од 6-шест месеци и истовремено одређено да се ова казна неће извршити уколико окривљени у року од 1-једне године не учини ново кривично дело. Истом пресудом окривљени је обавезан да плати суду на име паушала износ од 5.000,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом извршења.

Виши суд у Смедереву, пресудом Кж1бр. 96/15 од 12.10.2015. године, одбио је као неосновану жалбу браниоца окр. Д.Р., адвоката Ј.С. и пресуду Основног суда у Великој Плани ЗК.бр.548/12 од 04.06.2015. године потврдио.

Бранилац окр. Д.Р., адв. Ј.С., поднео је захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних пресуда, због повреде закона-члан 485. став 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости, преиначи првостепену и другостепену одлуку и окривљеног ослободи, те му досуди трошкове кривичног поступка, као и да браниоца у смислу члана 488. став 2. ЗКП, позове на седницу већа.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП) и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окр. Д.Р., адв. Ј.С., је неоснован у делу који се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, док је у осталом делу захтев недозвољен.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да је првостепени суд у изреку првостепене пресуде унео чињенице које се тичу датума извршења и радњи извршења кривичног дела којих нема у оптужби, а које су битни елементи кривичног дела које је окривљеном оптужбом стављено на терет и без којих нема ни тог дела, тако што је констатацији да је окривљени „употребио као право ... лажно овлашћење“, наведеној у оптужби без ближег описа радњи којима је окривљени исправу употребио, додао речи „и дао“, као и датум извршења дела, који оптужба не садржи и тиме прекорачио оптужбу, као и другостепени суд који поводом жалбеног приговора тврди да додавањем наведених речи није у битном измењен чињенични опис радње извршења дела већ само прецизиран оптужни акт у складу са утврђеним чињеничним стањем на главном претресу, што није тачно јер у погледу наведених чињеница није било никакве промене чињеничног стања.

Изложене наводе захтева за заштиту законитости којима бранилац окривљеног указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, мада је овако не опредељује, Врховни касациони суд је оценио као неосноване.

Окр. Д.Р. оптужен је и првостепеном пресудом оглашен кривим за кривично дело фалсификовање исправе из члана 355. став 1. КЗ извршено радњом употребе лажне исправе као праве, при чему је у чињеничном опису и оптужног предлога јавног тужиоца и изреке првостепене пресуде, наведено да је окривљени приликом продаје возила Н.Б. дана 26.01.2011. године употребио као право лажно овлашћење за наведено возило, наводно издато на име Д.Р. од стране власника возила Д.Ђ., а које је фалсификовано.

Дакле, радња извршења кривичног дела у питању која се састоји у употреби лажне исправе као праве, уз конкретно означавање лажне исправе која је предмет радње и животне ситуације у којој је иста употребљена као права, приликом продаје

возила од стране окривљеног као продавца Н.Б. као купцу возила, идентично је описана у оптужном акту и у изреци побиијане правноснажне пресуде, с тим што је првостепени суд, сагласно неспорној и исказима окривљеног и сведока Н.Б. несумњиво утврђеној чињеници да је том приликом наведено овлашћење окривљени дао купцу, у изреку првостепене пресуде унео ту чињеницу, чиме је, по оцени овог суда, само појашњен начин употребе лажне исправе, што није битна измена радње извршења дела описане у оптужном акту, док је време извршења дела (употребе лажне исправе), насупрот наводима у захтеву, означено у опису дела у оптужном акту, а у изреку пресуде додат је датум сачињавања поменутог лажног овлашћења, које није битна чињеница јер сачињавање лажне исправе окривљеном није стављено на терет.

Следствено реченом, наведеном изменом у изреци првостепене пресуде није прекорачена оптужба ни учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, како је поводом навода жалбе браниоца окривљеног изјављене против првостепене пресуде, оценио и другостепени суд.

У захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног понављају се наводи из жалбе браниоца изјављене против првостепене пресуде, којима се указује на непостојање битних обележја кривичног дела за које је окривљени оглашен кривим, што упућује на закључак да бранилац окривљеног захтев подноси и због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, по питању да ли је дело за које се окривљени гони кривично дело.

Међутим, осим што изричито не каже да захтев подноси из тог разлога, наводима захтева, с тим у вези, да није утврђено да ли је предметно „овлашћење“ уопште употребљено нити разјашњено да ли је употребљена лажна или преиначена исправа и да се суд уопште не бави питањем да ли се ради о исправи у смислу члана 112. став 26. КЗ која има значај за правни саобраћај пошто не наводи садржај овлашћења нити утврђује истинитост истог већ само тврди да је печат на овлашћењу ласерски одштампан, без изјашњења од каквог је то значаја за вредност овлашћења и при том занемарује да је за валидност овог документа за правни саобраћај потребно да буде оверено од стране надлежног органа и да окривљеном за продају возила то овлашћење није ни било потребно, те да није ни могао да посумња да је фалсификовано, пошто то нису приметили ни купац ни полицајци, бранилац окривљеног у суштини оспорава чињенично стање у побиијаној правноснажној пресуди као погрешно и непотпуно утврђено. Истовремено, бранилац окривљеног истиче да се другостепени суд уопште „не осврће“ на наводе жалбе, истоветне предњим наводима, чиме указује на повреду одредбе члана 460. став 1. ЗКП, због одсуства разлога у другостепеној пресуди за оцену суда жалбених навода.

Како, међутим, одредбом члана 485. став 4. ЗКП, која прописује разлоге због којих окривљени, односно бранилац окривљеног у границама права која у поступку има окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП) могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреде одредбе члана 460. став 1. ЗКП нити због погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног

стања у правноснажној пресуди, то је захтев браниоца окр. Д.Р. у делу у којем је поднет из тих разлога, недозвољен.

Из изнетих разлога Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде, на основу члана 491. став 1. ЗКП у односу на одбијајући део, а на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези са чланом 485. став 4. ЗКП, у делу у којем је захтев одбачен као недозвољен.

Записничар
Наташа Бањац,с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.